

Derfor må det jo være næsten omkostningsfrit for folk at klage, for det kan kun gå bedre. Det er altså det, som de kommer til at skulle svare skat af i fremtiden.

Så siger skatteministeren – det er næsten også en tilståelsessag – at der jo er lokalkendskab, det er der jo. Vi har fået at vide, at folk, der bliver ansat i Told og Skat, nu nærmest er lokale repræsentanter.

Det synes jeg er en meget, meget interessant fortolkning af, hvad en statslig styrelses opgave er, for er det at sidde og varetage lokale interesser? Jeg havde sådan set forstået det sådan, at Told og Skats opgave ude i regionerne var at sørge for, at de lokale forskelle ikke bliver alt for store. Men jeg kan forstå, at nu skal der virkelig sprudlende initiativer til her.

Det er jo en illusion. Det er jo bare en bortforklaring af, at man fjerner det folkelige element, som Venstre mere end nogen har stået for, altså det nære samfund. Nu kan jeg bare sige: Sådan nogle betonhoveder, som nu render rundt i Venstre og lægger cement ud over det hele, og som ødelægger det nære samfund og ødelægger den nære borgerdeltagelse. Jeg siger bare: Velbekomme!

Endelig er spørgsmålet, om det her overhovedet handler om en forenkling og modernisering af vurderingsorganisationen, eller om det er, fordi det er en del af en finanslovaftale om råd og nævn. Det bliver vi jo bestyret i, når vi læser, hvad skatteministeren siger til Jyllands-Posten den 20. april i år. Her siger skatteministeren:

»Hvis vi skulle vente med at ændre systemet til næste år, ville vi gå glip af en besparelse på 125 mio. kr.«

Det vil sige, at det, det altså handler om, er, at man skal have 125 mio. kr., og derfor vil man ikke give det brede samarbejde en chance. Det synes jeg er for dårligt.

Jeg synes også, at det er for dårligt, når Kommunernes Landsforening og andre gode folk alvorligt kan sætte spørgsmålstegn ved, om de 125 mio. kr. overhovedet er der. Så jeg håber, at skatteministeren vil være i stand til at vise, at det er de. For ellers tror jeg, at skatteministeren har et problem.

Kl. 21.40

Det, som vi har været optaget af, er, at man afskaffer den instans, som skal sikre borgernes

retssikkerhed, før og i det øjeblik klagerne kommer ind; at man ikke giver tid til, at man får en ordentlig behandling af klagerne, så man sikrer, at der kan være en rimelig sikring af befolkningens retssikkerhed.

Vi mener derfor, at man skal give tid. Vi mener, at man skal give tid til også at inddrage de berettigede organisationer, hvilket ellers i andre sammenhænge er noget, som står skatteministerens hjerte nær, så man kan give det brede samarbejde en chance. Man skal sikre, at der kan være forhandlinger, og det er samtidig sådan, at vi har sagt, at vi mener, at der skal kunne komme et nyt forslag fra skatteministeren her efter sommeren.

Jeg håber, at man i Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og også hos de enkelte folketingsmedlemmer er helt klar over, hvad det, man er i færd med at gøre, egentlig betyder. Derfor vil jeg bare til sidst sige: Der er altså tid til at besinde sig. Der er god tid. Jeg kan forstå, at selv Kammeradvokaten siger, at det er der, for i jura er det sådan, at længerevarende udsættelser er et relativt begreb.

Man må nu tage og besinde sig, så vi kan komme til forhandlinger om det her, og så vi kan afprøve, hvad det er for nogle interesser, der er. Det handler ikke om at sætte boligskat op. Det handler om at få en god, effektiv og moderne vurderingsorganisation og ikke noget, som er lavet i en snæver sammenhæng i en finanslovaftale, som man alvorlig kan betvivle at alle deltagerne i aftalen har forstået dybden af.

Formanden:

Skulle vi slutte med det? (*Ophold*). Det gør vi så.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.